

מ"ח 4345/14 - אבנر ביבי נגד מדינת ישראל

**בבית המשפט העליון
מ"ח 4345/14**

כבוד המשנה לנשיא מ' נאור

לפני:

אבנר ביבי

ה牒:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשה למשפט חוזר

עו"ד שלמה גיגי

בשם המ牒:

עו"ד ג'ואי אש

בשם המשיבה:

החלטה

1. לפניה בקשה להורות על קיומו של משפט חוזר. הבקשת הוגשה ביום 19.6.2014 והובאה אליו ביום 10.9.2014, עם קבלת חוות הדעת מטעם הייעץ המשפטי לממשלה.

2. המ牒 הוגש בבית משפט השלום (השופטת ד' שרייזלי) בת"פ (שלום ת"א) 6126-11-11 מדינת ישראל נ' שירת הביס בע"מ 9.10.2013) בעברות לפי חוק מס ערך נוסף, התשל"ו-1975, בגין כר שנייה פנקסים באופן כוזב, תוך סטייה מהhortיות מההוראות, בעסק שבבעלותו. כתוצאה מהחדלו אלה, לא שילמו המ牒 ועסקו מס ערך נוסף בסך של כ-78,000 ש"ח. על המ牒 נגזר עונש מאסר בן 17 חודשים, 7 מתוכם בפועל; וכן קנס כספי בסך 9,000 ש"ח. המ牒 הגיע ערעור בגין הרשעתו ובгин חומרת העונש שהוטל עליו (ע"פ 6329-11-13 (מחוזי ת"א) ביבי נ' מדינת ישראל (24.2.2014)), אך חזר ממנו בהמלצת בית המשפט (הנשיאה ד' ברלין; סגן הנשיאה ג' קרא; והשופט מ' סוקולוב).

3. המ牒 החליף את עורך-דיןו, אשר הגיע לבית המשפט המוחזק ביום 26.5.2014 "בקשת להארכת מועדים להגשת ערעור". בקשה זו נדחתה, כיון שניתן כבר פס"ד בערעור, הדרך היחידה להציג עליו היא בהגשת בקשה לרשות

עמוד 1

ערעור בביבהמ"ש העליון, שאף מועד הגשתה חלף". מشنדחתה בקשרתו זו, הגיע המבוקש את הבקשה שלפני לקיומו של משפט חוזר. בבקשתה, המופנית נגד חומרת העונש שנגזר עליו, טען המבוקש כי נתקיימו בענינו שתיים מبنין העילותות לקיומו של משפט חוזר: ראיות או עובדות חדשות (סעיף 31(א)(2) בחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984) ועיות דין (סעיף 31(א)(4)).

4. דין הבקשה להידחות. בפתח הדברים יאמר כי בקשה זו הוכתרה אمنם בכותרת של בקשה למשפט חוזר, אולם היא מנוסחת בתור ערעור על חומרת העונש. הנימוקים הכלולים בה חוזרים, למעשה, על הנימוקים שהעולו במסגרת הטענות לעונש שנטענו בפני בית משפט השלום. המבוקש אף חתום את בקשתו באמירה כי "מתבקש כב' בימה"ש קיבל את הערעור כנגד חומרת גזר הדין ככל שהדבר מתייחס לעונש מסר לriskיו בפועל, ולהקל בצורה משמעותית בעונשו של המבוקש כך שחלף מסר בפועל מאחורי סורג ובריח יבוא מסר בדרך של עבודות שירות" (פסקה 44 בבקשתה). בקשה למשפט חוזר איננה ערעור נוספת ועוד להעלות במסגרת טענות ערעוריות באופין (ראו, למשל: מ"ח 4691/14 יצחקי נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (9.9.2014)).

אף לגופם של דברים, אין מוגלה הבקשה עיליה לקיומו של משפט חוזר. ראשית, באשר לעילה בדבר עיוות דין; כבר נפסק כי עילה זו אינה חלה לגבי העונש, להבדיל מאשר לגבי הרשעה (ראוי החלטתי במ"ח 3139/13 רחמיין נ' מדינת ישראל, פסקה 11 וההפניות שם (25.5.2014)). שנית, באשר לעילת הראות או עובדות חדשות: מעיון בבקשת עוללה כי לא צורפו אליה ראות או עובדות כאמור, אלא מספר חוות-דעת רפואיות בדבר מצבו הרפואי של המבוקש, אשר החזנו גם בפני העריאות הקודמות. כמו כן, ניתן "לחלץ" מהבקשה טענה נוספת, אשר לא נתענה במפורש, והוא של כשל ביצוג נועז, לטענת המבוקש, בעצמו של הסגנור הקודם לשוב לחזור בו מערעorio בבית המשפט המחוזי, לנוכח המלצת בית המשפט. אולם, עצה זו, כר Mastber, הייתה מחויבת המציאות. בית המשפט המחוזי ציין בפסק-דין כי "טוב עשה המערער ש חוזר בו מהערעור. בנסיבות שנוצרו, למעשה לא היה מנוס מכך וזה היה התוצאה המתבקשת". בעצה זו לא היה אפוא כדי לשנות את תוצאות המשפט (ראוי והשוו: החלטתי במ"ח 3378/13 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 24 וההפניות שם (17.7.2014)).

הבקשה אפוא נדחתת. לא יעשה צו להוצאות.

כיתנה היום, ט"ז באלוול התשע"ד (11.9.2014).

המשנה לנשיה